

บรรณาธิการแถลง

วารสารพัฒนาสังคม ฉบับที่ 1 (เมษายน) ปีที่ 24 พ.ศ. 2565 ประกอบด้วยบทความที่น่าสนใจหลากหลาย จำนวน 7 บทความ เริ่มต้นด้วยบทความของ ธัชมาศ สุเวช และสมศักดิ์ สามัคคีธรรม ได้ศึกษาการจัดการภาคีสาธารณะแบบใหม่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษางานประเพณีชักพระอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี พบว่า ภาครัฐเป็นภาคีหลักในการจัดงาน โดยความร่วมมือของภาคีธุรกิจองค์กรไม่แสวงหากำไร สถาบันการศึกษา ศาสนสถาน และชุมชน ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อความสำเร็จ ได้แก่ ความร่วมมือในการเตรียมงานประเพณี ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของชุมชน และทุนของสังคม

บทความต่อมาเป็นการศึกษา บทบาทของมูลนิธิสมาคมของชาวไทยเชื้อสายจีนต่อสังคมในจังหวัดสมุทรปราการ โดยผู้เขียน พัชรินรญา จันทโรนานนท์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนขององค์กรของชาวไทยเชื้อสายจีน คือ ความเป็นไทยของลูกหลานจีน โดยเฉพาะในประเด็นความไม่เข้าใจและการลดการให้ความสำคัญในวัฒนธรรม ประเพณีของชาวจีน จึงทำให้คนรุ่นใหม่สนใจเข้าร่วมและสานต่อองค์กรของชาวไทยเชื้อสายจีนลดลง ส่วนปัจจัยที่ส่งเสริมความยั่งยืนขององค์กร คือ การบริหารจัดการที่เหมาะสมขององค์กรทำให้ผู้ที่ปฏิบัติงานภายในองค์กรสามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ และการที่มูลนิธิและสมาคมของชาวไทยเชื้อสายจีนมีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับคนในพื้นที่ โดยมีได้แบ่งแยกเพื่อช่วยพัฒนาสังคม ทำให้องค์กรมีพัฒนาต่ออยุธยาอยุธยาในหลายด้าน และการติดต่อกันของภาคประชาชนยังเป็นรากฐานในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและประเทศจีนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

บทความที่สาม เป็นบทความวิชาการที่ต้องการสร้างความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับนักแปลทฤษฎีและงานวิจัย โดยผู้เขียน กฤษณะโชติ บัวหล้า ได้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทในการทำหน้าที่ของนักแปลทฤษฎีและงานวิจัย ซึ่งเป็นคนกลางประสานหรือเชื่อมโยงระหว่างองค์ความรู้จากผลงานวิจัยกับผู้ที่นำผลวิจัยไปใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างน่าสนใจ

บทความที่สี่ เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ โดยผู้เขียน ชลวิทย์ เจียรจิตต์ ได้ศึกษาเรื่อง “สู่สังคมชาญชรา: นวัตกรรมทางสังคมกับการเสริมสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุในสังคมไทย” ได้ค้นพบว่า รูปแบบเครือข่ายการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุในสังคมไทยมีรูปแบบที่สำคัญ 3 รูปแบบคือ 1) เครือข่ายการพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุที่มีองค์กรพระพุทธศาสนาเป็นแกนกลาง 2) เครือข่ายการพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแกนกลาง และ 3) เครือข่ายการพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุที่มีภาครัฐส่วนกลางเป็นแกนกลาง

บทความถัดมา วิภาภรณ์ เครือจันทร์ ศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรณีศึกษา ชุมชนป่าชายเลนแห่งหนึ่ง ในจังหวัดแถบภาคใต้ พบว่า การท่องเที่ยวโดย

ชุมชนแห่งนี้มีการสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจ คือ สปาโคลน การปลูกป่าชายเลน และอาหารทะเลสดในชุมชน ปัญหาสำคัญในการบริหารจัดการ ได้แก่ ขาดการวางแผนงาน ขาดการจัดโครงสร้างองค์การที่ชัดเจน และการมีส่วนร่วมของชุมชนจำกัด

บทความที่หก เป็นประเด็นเกี่ยวกับศิลปะและดนตรีที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน โดย ดร.ณิ อนุกุล และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง ศิลปะและดนตรีเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชน: กรณีศึกษาตลาดน้อย พบว่า การนำศิลปะและดนตรีเข้าไปมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนตลาดน้อย เป็นการนำมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนที่มีอย่างหลากหลาย เช่น สถาปัตยกรรม ประเพณี วิถีชีวิต เป็นต้น มาสร้างคุณค่าและมูลค่าได้อย่างน่าสนใจ

บทความที่เจ็ด เป็นการศึกษากระบวนการเสริมสร้างการเรียนรู้สู่การพัฒนาสุขภาพผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วม: กรณีศึกษาการสร้างเสริมสุขภาพชมรมผู้สูงอายุ ตำบลชัยภูมิ อำเภอกลับแล จังหวัดอุดรธานี โดยการวิจัยนี้ทำให้ชุมชนเกิดกระบวนการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกเกี่ยวกับปัญหา ศักยภาพทุนทางสังคมในชุมชนของตนเองในการกำหนดทิศทางชุมชนบนฐานคิดการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม โดยผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นภายใต้กระบวนการเรียนรู้ทำให้ทราบถึงบทเรียนความสำเร็จและแนวทางการพัฒนาสุขภาพผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วมซึ่งสามารถนำไปปรับใช้เป็นแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทและทุนทางสังคมของแต่ละชุมชนได้ต่อไป

บทความสุดท้าย ศึกษาโดยนายธนู ไปอาสา และคณะ ได้ทำการศึกษาเรื่อง การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดจากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ของแรงงานไทยผิดกฎหมายในประเทศเกาหลีใต้ กรณีศึกษาจังหวัดอุดรธานี พบว่า การต่อสู้ดิ้นรนของแรงงานไทยผิดกฎหมายในช่วงที่อยู่ประเทศเกาหลีใต้มีความพยายามสะสมทุนได้ให้มากที่สุดผ่านยุทธศาสตร์การดิ้นรน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบแผนเดียวกันทั้งหมด เมื่อเกิดการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 พบว่า มีแรงงานเดินทางกลับมายังประเทศไทย 3 ช่วงเวลา 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเดินทางมาก่อนมาตรการของรัฐควบคุม กลุ่มเดินทางในช่วงเริ่มมีมาตรการควบคุม และกลุ่มเดินทางมาหลังจากกระแสสังคมสงบ และได้ให้ข้อเสนอแนะไว้อย่างน่าสนใจ

สุดท้ายนี้ขอให้ผู้อ่านทุกท่านได้โปรดมีส่วนร่วมด้วยการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และส่งบทความมาร่วมตีพิมพ์ เพื่อจะได้ช่วยกันขับเคลื่อน “วารสารพัฒนาสังคม” ให้มีการพัฒนาในเชิงคุณภาพต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

ศาสตราจารย์ ดร.ดุจเดือน พันธุมนาวิน
บรรณาธิการ

การจัดการภาคีสาธารณะแบบใหม่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษางานประเพณีชักพระ <i>ธัชมาศ สุเวช สมศักดิ์ สามัคคีธรรม</i>	1
บทบาทของมูลนิธิธรรมาคมของชาวไทยเชื้อสายจีนต่อสังคมในจังหวัดสมุทรปราการ <i>พัชรินรุจา จันทโรนานนท์</i>	20
สู่สังคมชาญชรา: นวัตกรรมทางสังคมกับการเสริมสร้างเครือข่าย เพื่อการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุในสังคมไทย <i>ชลวิทย์ เจียรจิตต์</i>	49
การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรณีศึกษา ชุมชนป่าชายเลนแห่งหนึ่งในจังหวัดแถบภาคใต้ <i>วิภาภรณ์ เครือจันทร์ สมศักดิ์ สามัคคีธรรม</i>	68
กระบวนการเสริมสร้างการเรียนรู้สู่การพัฒนาสุขภาวะผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วม: กรณีศึกษา การสร้างเสริมสุขภาวะชมรมผู้สูงอายุ ตำบลชัยจุฬพล อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ <i>ตรงกมล สนามเขต นิชากรีย์ ใจคำวัง</i>	100
การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดจากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ของแรงงานไทยผิดกฎหมายในประเทศเกาหลีใต้: กรณีศึกษาจังหวัดอุตรธานี <i>ธนุ ไปอาสา สุวิชา เป้าอารีย์ สุรสิทธิ์ วชิรขจร</i>	119
บทความวิชาการ	
ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับนักแปลทฤษฎีและงานวิจัย <i>กฤษณะโชติ บัวหล้า</i>	36
ศิลปะและดนตรีเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชน: กรณีศึกษาตลาดน้อย <i>วรรณลักษณ์ อินทร์จันทร์ เนธิมา สุวรรณวงศ์ ประเสริฐ ราชมณี ศศิพงศ์ วงศ์ษา</i>	86